

בע"ה כ"ט בסיון תשע"ז

23/06/2017

גליון מס' 3002

פרשת קרח

"ויקח קרח.. ויקמו לפני משה ואנשים מבני ישראל.. ויקהלו על משה ועל אהרן ויאמרו אליהם.. (במדבר ט"ז, א'-ד').

לקרח אינטרס אישי לפגוע במנהיגות, אך הוא מעדיף להסתתר היטב מאחורי הציבור להשתמש באחרים ולא 'ללכלך' בעצמו את הידיים: 'ויקומו', 'ויקהלו', 'ויאמרו'.

כנגד טקטיקה זו, מקפיד משה לבודד את קורח ולפנות אליו ישירות:

"וידבר אל קרח ואל כל עדתו.. ויאמר משה אל קרח שמעו נא בני לוי.. ויקרב אתך ואת כל אחיך בני לוי.. לכן אתה וכל עדתך.. ויאמר משה אל קרח אתה וכל עדתך.. (ט"ז, ד'-ט"ז).

(עיון בפרשת השבוע)

שיעור פרשת השבוע: נעמה סט

שבת פרשת קרח		ימי החול	
הדלקת נרות	19:29	זמן תפילין / טלית	04:40←04:37
מנחה	14:00	שחרית א'	06:00
שחרית א'	06:45	שחרית ב' (בביה"כ)	06:45
שחרית ב'	08:30	שחרית ג' (בצריף)	08:00
מנחה	13:30	סוף זמן ק"ש	09:12←09:10
מנחה (בני-עקיבא)	14:15	מנחה א' (בחד"א)	13:15
לימוד "מדור לדור"	17:20	מנחה וערבית	19:40
שיעור-הרב ארי	18:00	שקיעה	19:51←19:49
צאת השבת	20:27	ערבית	20:10

אחות תורנית: הילרי יום טוב

שבת
שלום

לפרשת קורח

בימים האחרונים אנחנו עדים לתופעה מעניינת המתפתחת בעולם התרבות המקומי. במשך תקופה ארוכה התרבות היחידה שהוכרה כ"תרבות" הייתה משויכת לשבט מאוד מצומצם במחנה הישראלי, דבר שיצר תחושת קיפוח ומרמור מחד, והתנשאות אליטיסטית מאידך, עד שמתחילה התעוררות ודרישה למהפכה מתוך הרוב המושקע. דבר דומה מתרחש בסיפורו של קורח. בסיפור המקראי אמנם אין התנשאות, אך תחושת הקיפוח בולטת מאוד, והניסיון להפיכה אפילו די מתבקש.

וַיֹּאמְרוּ אֲלֵהֶם רַב לָכֶם, כִּי כָל-הָעֵדָה כָּלָם קְדוֹשִׁים, וּבְתוֹכָם הוּא, וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל קָהָל הָאֵל.

משה קורא את הרוח הנושבת בעם, ומבין שהסיפור של קורח הוא לא משהו אישי, אלא הרגשה כללית של העם, ולכן הוא מנסה להסביר להם שאין זו בחירה שלו, והלוואי ויוכלו גם הם להשתתף בעול ההנהגה, ומציע להם לקחת חלק במטלות הכהונה השונות, תוך ידיעה שדבר זה יוכיח לקורח בפרט, ולעם בכלל, שהכהונה היא נטל שהושת על הכוהנים ע"י הקב"ה בעצמו, ולכן עליונותם זו אמת שאין לערער עליה.

וַיֵּדַע הָאֵת אֲשֶׁר לוֹ וְאֵת הַקְּדוֹשִׁי, וְהַקָּרִיב אֵלָיו, וְאֵת אֲשֶׁר יִבְזֹר בוֹ, יִקְרִיב אֵלָיו.

נראה לי שמשה, בענותנותו, באמת רצה לקבל את קורח, ולפתוח את שורות עבודת הקודש לכל העם, מתוך מחשבה שכוונתם טהורה ובאמת רצונם הוא עבודת ה', אך לאחר תשובתם של דתן ואבירם, וההבנה שרצונם הוא רק אנרכיה, ולא שוויון, מתחוור לו שכל המהלך שמוביל קורח נועד כדי לתפוס את ההנהגה, ואת התמימות והענווה מחליף כעס רב.

וַיִּזְזַר לְמִשְׁהָ מֵאֵד, וַיֹּאמֶר אֵל הָאֵל-תִּפְּן אֶל מִנְזוֹתָם.

כואב לו, כי העם לא רואה דרך מסך השקרים של קורח, והעדה באמת חושבת שיש פה הצעה תמימה לשוויון. העם לא מבין את חומרת המעשה, ולכן גם לא יקבל ברוח טובה את חומרת העונש, וזהו אחד העונשים הקשים ביותר שידע עם ישראל, ועד היום נחשב לעונש מזעזע, המשמש את ראשי הדת בהקשרים של מרידה בסמכותם.

וַיִּלְכְּנוּ כָל-עֵדָת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, מִמִּנְזוֹתָהּ, עַל מִשְׁהָ וְעַל אֶהְרֹן, לֵאמֹר: אַתֶּם הַמִּזְבֵּחַ אֶת-עַם הָאֵל.

התגובה הצפויה של העם לא מאחרת לבוא. העם רואה בחיסולם הברוטלי של קורח ועדתו, מעשה נקמה אישי של משה ואהרן, ולא די בכך, גם חרונו של הקב"ה, הפוגע קשות בעם, מתקבל בתודעה הציבורית כעונש של משה בעם, על שהעז לערער את מעמדו כשליט. משה ואהרן חייבים להראות שהם חלק מהקהילה, שותפים לכאב, ומוכנים להקריב את עצמם למען הכלל, תוך סכנה עצמית לחייהם.

וַיִּקְחוּ אֶהְרֹן כֹּאֲשֶׁר דִּבֶּר מִשְׁהָ, וַיֵּרֶץ אֵל-תוֹךְ הַקָּהָל.

כדי לשכנע את העם באופן מוחלט, הקב"ה בעצמו מחליט להתערב, ומראה לעם שהכוהנים לא לקחו בכוח את ההנהגה, אלא קיבלו את סמכותם ממנו. לאור הטראומה שבדיוק עברה על עם ישראל, ברור שהמבחן חייב להיות עדין, עם מסר חיובי. הבחירה בפריחת מטה אהרן משלבת מצד אחד אמירה ניסית, המבהירה את רצון ה', ומצד שני אין פה שלילה של שאר העם. בסוף הניסוי כל אחד לוקח חזרה את מטהו.

משה מסביר לעם שעצם תפקיד מסוים, המקנה עליונות של האחד על האחר, לא אומר שהוא בהכרח טוב ממנו, ולפעמים יש בכך אפילו עול קשה, עד שנושא המשרה עצמו מתייחס אליה כאל עונש.

וַיֹּאמֶר ה' אֶל-אַהֲרֹן, אֶתָּה וּבְנֶיךָ וּבֵית אָבִיךָ אֲתֶרְךָ, תִּשָּׂאוּ אֶת עֹן הַמִּקְדָּשׁ.

לסיכום, משפט חכם אומר שהאויב של הטוב הוא הטוב יותר, ואין זה ראוי לשלול דעה אחרת, רק כי היא אינה נשמעת "מקובלת". משה הבין את זה, ואחרי סיפור כואב, גם העם הבין את זה. זכינו שגם החברה הישראלית לאט לאט מבינה שלכל דעה יש מקום, ואפשר לסמוך על עם ישראל, שנבואה ניתנה בו, שידע לאחדן יחדיו, תוך שימוש בגיוון התרבויות והדעות.

כַּרְקָא' אַפְרַת'

למושיק פיש אתך באבלך במות אביך

יהושע פיש ז"ל

קהילת סעד

חודש תמוז

אלה אזכרה..

ב' בתמוז- יום נפילתו של בנו יהודה וייס ז"ל	(תשמ"ב)
ב' בתמוז- יום פטירתה של חברתנו איטה סימקין ז"ל	(תשנ"א)
ג' בתמוז- יום נפילתו של בנו יואב בן נון ז"ל	(תשנ"ו)
ח' בתמוז- יום פטירתו של אברהם גולדפדן ז"ל (אבא גרט)	(תשכ"ו)
ט' בתמוז- יום פטירתו של חברנו שמואל גולד ז"ל	(תשכ"א)
י"ב בתמוז- יום פטירתה של חברתנו יעל קסלר ז"ל	(תשס"ז)
י"ז בתמוז- יום נפילתו של בנו יאיר פרוכטר ז"ל	(תשמ"ה)
י"ח בתמוז- יום פטירתה של חברתנו אסתר רון ז"ל	(תשע"א)
כ"ד בתמוז- יום פטירתו של חברנו אריה קרול ז"ל	(תשס"ח)
כ"ו בתמוז – יום פטירתו של חברנו ידידיה כהן ז"ל	(תשמ"ד)
כ"ז בתמוז- יום נפילתו של חברנו אליעזר ענבי ז"ל	(תש"ח)
כ"ז בתמוז- יום פטירתו של חברנו אלימלך אריאל (לייבל) ז"ל	(תשנ"ד)

צ' יריד הצדקה שהפיקה חטיבת הביניים בבית הספר דצ"ת

לפני כשבועיים התקיים יריד התרמה גדול ומרשים בבית ספר דע"ת שהכנסותיו היו קודש לילדים בעלי צרכים מיוחדים. היריד כלל פינות יצירה, רכיבה על סוסה, ציורי פנים, טבון פיתות, מתקנים מתנפחים, פינת ליטוף, הרבה דוכני מזון ועוד.

את היריד יזמו והובילו נציגי מועצת התלמידים הפעילה של חטיבת הביניים דע"ת בניהולה של דרורית וייס ובהנחיית הרכזת החברתית הבלתי נלאית - עדי סאסי. כל מורי החטיבה ליוו כמובן את התלמידים ולקחו חלק פעיל ומשמעותי בהרמת היריד.

אל יריד הצדקה הגיעו מעל 500 משתתפים, ילדים ומבוגרים וכן משפחות שלהן ילדים בעלי צרכים מיוחדים הוזמנו ליריד כאורחי כבוד ונהנו מכל הפעילויות. בסוף היריד נהנו כל המשתתפים מהופעתו של הזמר שולי רנד.

אנו רוצים להודות לאנשים הטובים שעזרו לנו מאד, ובתרומתם היו לנו לשותפים נאמנים: בראש ובראשונה, תודה לראש המועצה שלנו תמיר עידאן שנרתם לעזרתנו וסייע בכל בקשה. תודה למוטי אדרי מנהל מחלקת החינוך, לחגית גולן, שלומי סופר, מצליח חדד, אסתר בן שטרית, עופרה שלי, שגית דניאלי, שירה סילברמן, מיכה וסיגל בוסקילה ועמיחי שלומי שסייעו בהפעלת תחנות היריד.

תודה לעסקים שתרמו ליריד והיו לנו לעזר רב: נתיבות – "שליס", "פיצה שמש", "פיק צ'אק", "המעייין". שדרות – "קוקיז", "חומוס של טחינה", קיבוץ סעד – "פופלי", "גזר סעד", משק ילדים ו"נקודת חן". תודה ענקית לזמר האורח שולי רנד וצוותו שהגיעו מרחוק במיוחד לכבוד אירוע ההתרמה.

הכסף שנתרם (כ-16,000 ₪) ייתרם בע"ה לילדים בעלי צרכים מיוחדים.

נפלא לסיים את שנת הלימודים עם מבצע נתינה שכזה המביא לידי ביטוי את הכוחות האדירים של תלמידיו.

תרצה אורן

אזכרה במלאת שלושים לפטירת אסתר זיוון ז"ל

משפחת זיוון מזמינה את ציבור החברים

לאזכרה במלאת 30 לפטירתה של אסתר זיוון ז"ל

ביום רביעי, ד' תמוז 28.6

18.30 עליה לבית קברות

19.00 התכנסות ומנחה בחדר אוכל ימין

19.20 כיבוד קל

19.50 דברים לזכרה

ברוכים הבאים!

בסוף השבוע יגיעו אלינו ניר (בנם של מתוקה ואיציק לייכטר) ואפרת, עם בנם הקטן איתי (בן 5 חודשים).

משפחת אפרת וניר לייכטר מגיעה לסעד במעמד "ארבע השנים שלאחר חתונת בן/בת משק" והם יגורו בשכונת הקרווילות ע"י בית שקמה. אפרת היא מורה באולפנה בשדרות, ניר עובד בחממה בסעד ולומד בספיר.

אנחנו מאחלים להם קליטה מהירה והרבה רגעי אושר בביתם החדש!

1. קליטה

עוד מאירועי שנת השבוע

חגית כבר כתבה דברים על אירועי שנת השבועים לסעד אבל כמה מן הדברים נשכחו, זה טבעי ולכן החלטתי שצריך לברך את הצוות על עוד כמה דברים.

הדבר הראשון הוא ההרצאות ששמענו מבני סעד, התחלנו מדידי אפלבוס והאחרון בינתיים היה אלי ריבלין. על חלק מההרצאות קראנו התרשמויות שונות בעלון. חשוב לציין שכל ההרצאות ששמעתי היו מעניינות, פספסתי את ההרצאה של נירה נחליאל כי היו לנו כרטיסים להצגה. ושל אלי ריבלין כי... האם תהיינה עוד הרצאות? ומה עם בני משק שחיים בתוכנו האם אנו יודעים על עבודתם ועיסוקיהם? בכל אופן זה היה עד כה מיזם מרתק ומקרב.

הדבר השני הוא איסוף וסידור של כל הממצאים הארכיאולוגיים גדולי המידות והמעניינים, שנמצאו באזורנו, ליד השביל המוביל מהלובי התחתון של חדר האוכל לכיוון חניית המכוניות. בהחלט תצוגה מרשימה.

האם יודעים החברים החולפים ליד ממצאים אלה מאיזו תקופה הם העמודים, הכותרות ושאר הממצאים? האם הם יודעים היכן נמצאו, מי מצא אותם ומה לא הוצא מתוך העפר? ובכן רוב הממצאים נמצאו במקום שנקרא בעבר "גבעת האבק", מי שמצא אותם היה ראובן, הוא גם הביא את רובם בעזרת טרקטור לסעד. מה שנותר מאחור הוא אגן טבילה, שכנראה נקבר במקום תוך כדי עבודות תשתית. מהי "גבעת האבק" ומה מיקומה? ביציאה החדשה מסעד לכיוון נתיבות הגבעה הנ"ל הייתה בצד שמאל של הכביש, מומחים גדולים ממני יוכלו לתת מקום מדויק יותר.

חשוב לציין שכל הממצאים דווחו על ידי ראובן למחלקת העתיקות (בספרייתה עבדה דודת), מהמחלקה נשלח מומחה לבדוק את כל מה שנמצא, כולל כל הפריטים הקטנים שנמצאים אצלנו בבית, המומחה ציין שדברים כאלה יש להם בשפע ואישר בשמחה את השארתם כאן. בעקבות ביקור זה זכה ראובן לתעודת נאמן עתיקות, תעודה המזכה אותו להיכנס חניס, קודם למחלקת העתיקות ואחר כך למוזיאון ישראל. מסתבר שטוב להיות שומרי חוק.

ולגבי התקופה לה משויכים כל כלי השיש האלה, אני יודעת שלצוות שנת השבועים יש תוכנית להציב שלט הסבר ליד שדרת העתיקות.

ועכשיו בא היישר כוח לכל העוסקים בארגון מעולה של שנה מיוחדת זו לסעד.

jele אפרת

האחות fe כצט – הקיבוץ fe כצט

בחרתי לכתוב על נושא זה, כי נראה לי שתחום זה אינו מוכר לציבור הצעיר יותר בקיבוצנו ואף לא לכל המצטרפים החדשים אלינו. מדובר על שנות ה-60, 70, 80 והילך משנות ה-90.

האחות של אז, או "החובשת" כפי שקראו לה – התמודדה עם עולם ומלואו, עולם שונה מאד מעבודת אחות מרפאה משנות האלפיים ושבע עשרה של ימינו.

"החובשת" נתפשה בעיני הציבור כמי שמתפקידה לדאוג לחבר הקיבוץ בכל פרט ופרט הקשור לבריאותו, ואף מעבר לזה, מהקל (כאב גרון) ועד הכבד, ... היה בסמכותה לקבוע בכל שאלה של בריאות ואף למעלה מזה.

היא הכריעה, למשל, מי זכאי לימי מחלה נוספים ומי לא, כאשר מנגד עמד סדרן העבודה ודרש ממנה "להבריא" את הנדון, כי אין באפשרותו להסתדר בלעדיו. למעשה הייתה לאחות נאמנות כפולה, מצד אחד לחבר החולה, ומצד שני לסדרן העבודה, (לעיתים אף מרכז המשק), שביקשו למלא את החסר - כלומר את המטפלת או המבשלת, (טבחית) כשאין לו (לסדרן) פתרון אחר ליום המחרת...

ביקרנו את החולים ב"חדרם" בכל יום בעת מחלתם, עם או בלי הרופא, ואף סובבנו בין בתי הילדים לענות לשאלות של המטפלות אודות בעיה עם ילד זה או אחר. לעתים ביקרנו חולים מאושפזים - ככל שניתן.

היה עלינו לסדר תורים לחברים, לרופאים מקצועיים, לצילומי רנטגן ועוד. בדרך כלל זה נעשה באמצעות חבר שנסע לתור שלו, והסכים בלית ברירה, לקחת אתו את הסידורים השונים עבור אחרים. אם לא כך, זה נעשה באמצעות הדואר המסורבל, כי באותן השנים, לכל שיחת טלפון קדמה המתנה ממושכת, וגם צי של רכבים לא עמדו לרשות המרפאה, לא נהג בית וגם על מזכירה לא חלמנו.

חבר שהיה לו תור למרפאת חוץ, או לרופא מקצועי, היה יוצא לכביש לתפוס אוטובוס לבאר-שבע או לכל מקום בארץ. (לא היו מרפאות בעזתה – נתיבות של היום) ועוד, לחבר הנ"ל היה תפקיד נוסף, לסדר תורים לאחרים. כמו כן, הוא התבקש ע"י האחיות (לעתים התחננו לפניו) לקחת אתו את ה"טרומל". הטרומל, היה כלי ניירוסטה מבריק וגדול, ובתוכו תחבושות (פדים) ואף מכשירים שונים שהיה צריך לבצע בהם עיקור ביבש (סטריליזציה). כי באותן השנים עדיין לא המציאו ציוד סטרילי ארוז ומוכן לשימוש. אין לשכוח שגם היה צריך להחזיר את הכלי מבית החולים למרפאה. עדיין לא הזכרנו שעל החברים שנסעו לקופת חולים, היה לקחת אתם את הבדיקות השונות למעבדה בבאר-שבע בבוקר. הבדיקות הנ"ל נארוזו היטב לרוב, אך לא תמיד עם ריח ניחוח. המזרקים של אותם הימים עשויים היו מזכוכית וניירוסטה, אותם הרתחנו כל יום ב'סטריליזטור' והוצאנו אותם, כולל המחטים מהמים בעזרת פינצטה ארוכה – לשימוש חוזר. הדקירה לווריד ללקיחת דם של אותם הימים הייתה מסורבלת וקהה ולא ידידותית - וזאת ראינו על פניהם של המטופלים. (במשך הזמן השתפרו התנאים). מדי פעם נסעה אחת מאתנו לבאר-שבע, לסדר אי אלה סידורים, כגון תורים והתחייבויות לתורים וכן להשיג ציוד חסר כל שהוא - ואם הצלחנו להשיג את מבוקשינו, חזרנו הביתה (באוטובוס) מאד מרוצות.

הצטרפתי למרפאה הישנה נושנה, כדי לעבוד עם יוכבד, שעד אז הייתה אחות יחידה במשך כעשור, וזאת, כאשר היא נאלצה לסעוד את בעלה שמואל ז"ל, בעת מחלתו הקשה. בהמשך, זכיתי לעבוד איתה במשך כ-30 שנה. למרות הפרשי הגילים והשוני במנטליות בינינו. (עליתי לארץ 3 שנים קודם לכן, זה מכבר סיימתי את לימודי –

אחות), הערכנו זו את זו והשילוב ביננו היה מצוין, כאשר כל אחת למדה מהשנייה כל מה שניתן, ועזרנו זו לזו בכל המטלות.

כעבור כמה שנים עברנו למרפאה החדשה. (כיום חדר הפיזיותרפיה) וזכינו לתחושת רווחה שבעקבותיה באו שינויים נוספים. באותן השנים הרופאים התחלפו בתדירות גבוהה והיה עלינו – יוכבד ואנוכי – ללמד מה זה קיבוץ, דרכי התנהלות, ולעיתים אף את השפה העברית, כולל כתיבת מכתבים ומרשמים ידנית. בנוסף לכל זה, דאגנו לאותו רופא, שבא עם או בלי משפחה, לכל צרכיו בביתו החדש. בקיצור, דאגות לא חסרו לנו...

בסביבות שנת 1963 הגיע אלינו רופא ישר מארגנטינה - ד"ר קליין (גורדו), אשתו נני ושתי בנותיו. בהמשך נולדו להם עוד שתי בנות שגדלו בחברת הילדים בקיבוצנו. ד"ר קליין, היה זקוק לליווי צמוד בלימוד השפה העברית שהייתה לו קשה במיוחד. הם חיו אתנו והשתלבו יפה במשך כ- 5 שנים. בסביבות שנת 1974 הגיעו אלינו דר' מוטי לוי, אשתו אדית, ושלושת ילדיהם. מוטי, כפי שהיה קרוא בפי כולם, דמות רופא משפחה מיוחד במינו, בעל שפע מסירות ודאגה לחולים קשים וקלים בכל שעות היום והלילה. דלתו הייתה פתוחה לרווחה לחברים - בעידודה של אדית ז"ל - לבוא להתייעצות בשעות הערב המאוחרות, בחזרו הביתה מבית החולים. אם הוא התמהמה לחזור, הפצינט, בילה בינתיים בהתייעצות ושיחה על כוס תה עם אדית. במקרים שלדעתו חייב היה החולה להגיע לבית החולים, לא חיכה מוטי אף רגע לאמבולנס, אלא הכניס את החולה למכוניתו וישר לחדר מיון! מוטי הרופא, תלמיד חכם ואיש ספרות, שזכינו לשירותו במשך 20 שנה. עתה אנו מאחלים לו החלמה מהירה ושלמה!

בשנת 1958 בתום לימודי, זכיתי ללמוד קורס בנושא חדש בארץ, "לידה טבעית" - הדרכה תיאורטית ומעשית על תהליך הלידה, וכיצד ניתן להקל על עצמך (היולדת) בשעת הלידה. (על אפידורל עוד לא שמעו אז...) במשך שנים רבות, הדרכתי בערבים, את נשותינו ההרות בנושא חשוב זה. תפקיד נוסף היה לנו באותן השנים, היה עלינו ללוות יולדות לחדר לידה. כי באותם ימים לבעלים הייתה אסורה הכניסה. טבעי היה בעיני הנשים היולדות שהאחות תלווה אותן ולא בעליהן, וכידוע הקריאה הזו הייתה לגיטימית בכל שעות היום והלילה. במשך השנים כשלוש או ארבע נשים ילדו בביתן - בעזרתנו - כי לא הספיקו!..

חדר האוכל, בשעת ארוחת הערב, היה המקום והזמן המובחר ביותר, לסכם את כל הסידורים ליום המחרת. והכל עם האחות ליד שולחנה, ולא פעם ילדי משפחתה היו שותפים לבעיות שהעסיקו את החבר המוטרד ויכלו לשמוע תיאורים אודות בעיות שונות וגם בין היתר על צבע או מרקם של ה... השונות...

במשך השנים הגיעו לקיבוץ קבוצות נוער שונות מחו"ל לשהות ולעבוד כאן במשך הקיץ, כמו "ההכשרה של בני עקיבא", "יהודה הצעיר" "נוער usy" "קיץ בקיבוץ" נוער מפנמה ועוד, והם היו צריכים תשומת לב מיוחדת מאתנו ושירותי מרפאה לא מעטים. לעתים קרובות הם היו דופקים בדלת ביתנו בכל מיני שעות לא שגרתיות, מבוהלים, ואז נאלצנו אני או יוכבד להגיע רגלית למגוריהם אי שם בקצה הקיבוץ ולהיכנס לעובי הקורה...

בנקודה זו אסיים תולדות עבודתנו, למרות שיש עוד סיפורים למכביר, עם כל זאת, נהנינו מתפקידנו – שליחותנו. עובדה, החזקנו מעמד, אחרת לא היינו ממשיכות שלוש שנה ויותר.

צ'פילט הבתים אחדע והרציון מאחוריו

לרגל אירועי שנת ה 70 החלטנו לרענן ולחדש את שלטי הבתים משלוש סיבות עיקריות:

1. **הכוונה נכונה לבתים.**
2. **אסתטיקה** - ובמיוחד לאחר שמרביתם התבלו וטושטשו.
3. **עדכון** שמותיהם של המתגוררים בבתים.

חשוב להזכיר ולהדגיש: השלט מיועד להכווין את מי שאינו מתמצא בשבילי הקיבוץ ובמיקום הדירות ולכן חשוב שימוקם קרוב לכביש, במרחק מסוים מהבית עצמו.

ייתכן ומיקום השלט בעבר לא מילא את ייעודו, ואת זאת נשתדל הפעם לתקן.

עבודת הרכבת השלטים תארך מספר שבועות, אנא התאזרו בסבלנות.

הלוות הארצן

חדשות מלוות תל"מ

לאחר חיפושים ממושכים סיימנו לאחרונה לגבש את צוות תל"מ.

להזיכרם הצוות עוסק בטיפול, תיווך ומתן מענה לפונים בכל מקרה של פגיעה או הטרדה בעלת אופי מיני המתרחש במרחב הקהילתי. חברי הצוות: דניאלה ג'קסון, עדי לבקוביץ', מתניה רפל, יהודה סימון ומרכזת אותו נעמה רוטנברג.

אנו מתחילים תהליך של גיבוש והבניית תהליך העבודה שלנו כצוות ובמקביל נבנה תכנית עבודה ומזכירים שוב - נשמח להיענות לפניות בנושא.

לנוחיותכם - רשימת חברי הצוות ומספרי הטלפון:

נעמה רוטנברג 050-8254324

דניאלה ג'קסון 052-4474707

עדי לבקוביץ' 052-6346695

מתניה רפל 052-3409257

יהודה סימון 052-3934550

בברכת קיץ בטוח ומוגן לכולנו

מלוות תל"מ

חדשות מהמשפחתון

ביום שני שעבר - חגגנו את חנוכת הבית הרשמית של המשפחתון המשוּפֵּץ. באירוע נכחו שותפים מהמועצה, המפעל להכשרת ילדי ישראל, משרד החינוך והקיבוץ.

בהזדמנות זו ציינו 20 שנה למשפחתון בהשתתפות בוגרי המשפחתון לדורותיו, בנות השרות והזוגות. הילדים שצמחו וחלקם כבר בעלי משפחות, באו והתרגשו מהמעמד ומהזיכרון המתוק של משפחתון סעד בעבורם. הערב היה גדוש בחוויות, סיפורים ונאמרו מילות תודה נרגשות לקיבוץ, למשפחות המארחות, לקהילה ולצוותי המשפחתון.

נביא מעט מהדברים אשר בוגרים וילדים שיתפו במהלך הערב מהו המשפחתון עבורם :

"הוא לא רק בית חם אלא מקום בו גדלים ורוכשים כלים לחיים. מקום שמעניק לנו ביטחון, שאנו מרגישים שמאמינים בנו לאורך כל הדרך. בכל יום אנו אוספים פה חוויות חדשות, שלא בטוח שהיינו מגלים במקום אחר".

"פה אני מרגישה שלא מוותרים לי ונלחמים שאני אוציא מעצמי את הטוב ביותר. החוגים, שיעורי העזר, הבריכה, רכיבה על סוסים ועוד פעילויות רבות הם אלה שמעשירים את עולמנו ומסייעים בחיינו".

"המשפחתון נתן לי כלים לצאת לדרך חדשה, טובה יותר, פתח לי דלתות למקומות שלא חלמתי שארצה להגיע אליהם. הפך אותי למי שאני היום!".

ומהעבר להווה - בחודש החולף חגגנו שני אירועי בת מצווה לבנותינו עדי ואוריה. מדהים לראות את השתלבותן ואת הצמיחה המופלאה שלהן. תודה רבה על האהבה שהורעפה עליהן ועטפה אותן ביום חגן. אנו מאחלים להן המשך צמיחה ופריחה בברכה עד בלי די.

בפרספקטיבה רחבה - המפגש של ילדי המשפחתון בהווה עם הבוגרים, הראה את האופק הרחב ואת הדרך לשאוף גבוה ולהצמיח כנפיים מתוך אמון בעצמי ובעולם. כמאמר הרב קוק "בן אדם, עלה למעלה עלה, כי כוח עז לך יש לך כנפי רוח, כנפי נשרים אבירים".

אנו מזמינים את הקהל הרחב לאירוע השנתי שלנו:

"קפה הדר"

ביום חמישי הקרוב, ה' תמוז 29.6, בדשא המשפחתון בין השעות 17:30 - 19:30.

ההכנסות לטובת המשפחתון.

נשמח לראות את כו - לכם!

מאכל וורד גלס, בנות השרות וילדי המשפחתון

מבצע "שבעים" 70-ה

ילדי סעד - מסיימי כיתה ב' – ו' ומשפחותיהם!

בנות ובנים! עם תחילתו של החופש הגדול מוזמנים בוגרי כיתות ב-ו עם הוריהם להצטרף למבצע "שבעים" לשנת ה-70!

• מתי יתקיים מבצע "שבעים" לשנת ה-70?

בשלושת השבועות הקרובים, החל מ: יום ראשון ח' בתמוז (2/7) ועד: שבת פרשת מטות-מסעי, כ"ח בתמוז (22/7) ייערך המבצע.

מה כולל מבצע "שבעים" לשנת ה-70?

לימוד! לימוד משפחתי בזמנכם החופשי, **בהתמדה** יום אחר יום. בכל יום תלמדו שתי משניות ממסכת **'ערלה'**, לפי הסדר. במסכת ערלה 35 משניות. בימים ראשון-שישי תלמדו בסה"כ 12 משניות, ובשבת – חזרה מהירה (קריאה בלבד) של המשניות שלמדתם במהלך השבוע. בסה"כ – 35 משניות בשלושה שבועות, ומסכת ערלה אצלכם בראש!

לאחר שלמדנו בכל יום את שתי המשניות, אנו קוראים אותן שוב לתועלת חזרה וזיכרון, כך שבסה"כ נשנן 70 משניות לכבוד **70 שנה לסעד!**

בכל שבת, לאחר תפילת מוסף, נערוך קידוש מיוחד, עם חזרה מהירה על הלימוד השבועי ו... ציפור.

עם סיום הלימוד נצא לסיור במטעים כדי לראות בעינינו את ההלכות.

• כמה זמן צריך להקדיש למבצע בכל יום?

החלטה שלכם. בין 5-15 דקות. תלוי בקצב הלימוד וההבנה שלכם, תלוי באורך המשניות ובנושא בו הן עוסקות. אפשר כמובן להעמיק יותר, ולקרוא ולהרחיב דרך הפרשנים ואפילו להיעזר באינטרנט.

• איפה נמצאות משניות 'ערלה'?

אנחנו ממליצים ללמוד את המשניות עם פירוש של הרב פנחס קהתי. זהו פירוש ידידותי, נוח ונכתב בשפה ברורה ועכשווית. מי שאין לו בביתו יוכל למצוא בבית המדרש מספר כרכים. אפשרות נוספת היא להוריד אפליקציה של משניות 'קהתי' לנייד וכל ש"ס המשניות אצלכם ביד. נכנסים ל"סדר זרעים" ושם מוצאים את מסכת 'ערלה'. ההמלצה היא ללמוד יחד עם אמא או אבא, כך נשקיע בחופש זמן יומי ללימוד תורה. כדאי לקבוע זמן קבוע ללימוד, למשל, לפני או אחרי ארוחת הערב.

• מה נעשה אם שכחנו ללמוד באחד הימים?

אין שום בעיה. משלימים למחרת. אפשר גם להעיף מבט קדימה, 'לחזות את העתיד', וללמוד היום את הלימוד של מחר, אם יש חשש שלא נצליח ללמוד מחר.

• במה עוסקת מסכת ערלה?

בהלכות ערלה כמובן! התורה אוסרת עלינו לאכול את פירות העץ בשלוש השנים הראשונות לנטיעתו. פירות אלו אסורים באכילה וגם בהנאה. המשניות גם מלמדות אותנו מה עלינו לעשות אם התערבו פירות ערלה בפירות רגילים. האם חייבים לזרוק את הכל? זאת ועוד במסכת ערלה!

וצאות דת וח'נ'ק

רצא לפנ'...

לכל חברי הקהילה!

אירוע הסיום של שנת ה-70 ממש בפתח (יום חמישי י"ב בתמוז (6.7).

אנו מעוניינים לכבד את כל האורחים מבית ומחוץ בשתייה ומאפה לפני תחילת הערב.

לשם כך אנו זקוקות לעזרתכם באפיית עוגות/עוגיות/סידור פירות/ משהו מלוח... נשמח לקבל את התופינים עד

יום רביעי בערב (על מקום ריכוז העוגות תבוא הודעה בסמוך לאירוע).

תודה מראש על ההתגייסות, הצוות המארגן-

אילנה אינלברג, מרב דנין, מיטל חכאון, רננה יצרי, שביט הלפרין ווצאת תרבות

הודעה לחברי הקהילה לקראת הוצאת הצלון הבא..

בשבת הבאה – פרשת חקת, תתקיים שבת חגיגית לכבוד יום ההולדת ה-70 לסעד.

אשמח לפרסם: כתבות, מאמרים, שירים, זיכרונות, איחולים ושאר מחשבות הקשורות לאירוע חשוב זה.

את החומר יש להעביר בקובץ וורד מצורף למייל של עלי: alim@saad.org.il עד **יום רביעי בשעה 10.00**

בבוקר ולאחר השליחה יש לשלוח מסרון בכדי לוודא שהמייל הגיע ליעדו.

יורם קימלמן